

7) W ramach zarzutu siódmego skarżąca twierdzi, że decyzja jest niedostatecznie uzasadniona, wbrew wymogom art. 296 TFUE:

— Decyzja jest niedostatecznie uzasadniona, wbrew wymogom art. 296 TFUE, ponieważ zakłada istnienie tego, czego wykazanie należy do Komisji.

8) W ramach zarzutu ósmego skarżąca twierdzi, że decyzja została wydana z naruszeniem istotnych wymogów proceduralnych:

— decyzja została wydana z naruszeniem przysługującego skarżącej prawa do obrony, ponieważ Komisja przedstawiła nowe argumenty i dowody bez zapewnienia skarżącej możliwości bycia wysłuchaną.

9) W ramach zarzutu dziewiątego skarżąca twierdzi, że Komisja nie wykazała, iż skarżąca popełniła zarzucane naruszenie umyślnie lub w wyniku niedbalstwa:

— z omawianych okoliczności wynikają nowe i złożone kwestie, w odniesieniu do których nie istniało orzecznictwo, gdy zostały zawarte ugody. Brak podstaw dla stwierdzenia, że zarzucane przez Komisję okoliczności stanowią naruszenie, popełnione niezgodnie z prawem w wyniku niedbalstwa lub umyślnie.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Merck przeciwko Komisji

(Sprawa T-470/13)

(2013/C 325/74)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Merck KGaA (Darmstadt, Niemcy) (przedstawiciele: adwokaci B. Bär-Bouysièere, K. Lillerud, L. Voldstad, B. Marschall, P. Sabbadini, R. De Travieso, M. Holzhäuser, S. O oraz M. Marelus, Solicitor, R. Kreisberger i L. Osepciu, Barristers)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

— stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 1, art. 2 ust. 1 decyzji Komisji C(2013) 3803 final z dnia 19 czerwca 2013 r. w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck oraz art. 2 ust. 5, art. 3 i art. 4 w zakresie, w jakim dotyczą Mercka;

— tytułem żądania ewentualnego, uchylene grzywny nałożonej na Mercka lub obniżenie jej kwoty; oraz

— w każdym razie, zasądzenie na rzecz Mercka poniesionych przez skarżącego kosztów postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi trzynaście zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w swej interpretacji pojęcia ograniczenia konkurencji ze względu na cel w rozumieniu art. 101.
- 2) Zarzut drugi, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że teoretyczne rozważania Komisji dotyczące szkody są obarczone błędem.
- 3) Zarzut trzeci, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że stanowisko Komisji jest sprzeczne z zasadą pewności prawa.
- 4) Zarzut czwarty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd, nie uwzględniając lub nie uwzględniając w pełni kontekstu faktycznego, gospodarczego i prawnego, który wskazywał, iż w braku porozumień GUK nie wprowadziłby cytalopramu szybciej w Zjednoczonym Królestwie lub na inne rynki EOG.
- 5) Zarzut piąty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie zakresu porozumień Lundbecka z GUK.
- 6) Zarzut szósty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja naruszyła prawo i popełniła oczywisty błąd w zakresie ustaleń faktycznych, przyjmując, iż Lundbeck i GUK byli potencjalnymi konkurentami.
- 7) Zarzut siódmy, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła oczywisty błąd w ocenie, uznając, iż GUK miał antykonkurencyjne zamiary, zawierając porozumienia Zjednoczone Królestwo i EOG.
- 8) Zarzut ósmy, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd dotyczący okoliczności faktycznych w ustaleniach odnośnie wielkości i celu transferu środków pieniężnych pomiędzy Lundbeckiem a GUK.
- 9) Zarzut dziewiąty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja nie dokonała właściwej oceny argumentów przedstawionych przez strony na postawie art. 101 ust. 3 TFUE.
- 10) Zarzut dziesiąty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja nie uwzględniła należycie dowodów przedstawionych przez Mercka obalających domniemanie decydującego wpływu a zatem popełniła błędy faktyczne i błędy co do prawa, przyjmując, iż domniemanie to nie zostało obalone.
- 11) Zarzut jedenasty, w ramach którego strona skarżąca podnosi, że należy stwierdzić nieważność decyzji Komisji z powodu nadmiernej zwłoki.

- 12) Zarzut dwunasty dotyczący naruszenia przez Komisję prawa stron do bycia wysłuchanym.
- 13) Zarzut trzynasty w ramach którego strona skarżąca podnosi, że Komisja popełniła błąd w ocenie sankcji.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — Xellia Pharmaceuticals ApS przeciwko Komisji

(Sprawa T-471/13)

(2013/C 325/75)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Xellia Pharmaceuticals ApS (Kopenhaga, Dania) i Zoetis products, LLC (New Jersey, Stany Zjednoczone Ameryki) (przedstawiciel: adwokat D. Hull)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności art. 1 ust. 3, art. 2 ust. 3 i art. 3 decyzji Komisji C (2013) wersja ostateczna z dnia 19 czerwca 2013 r. (COMP/39.229 — Lundbeck), w zakresie, w jakim dotyczą one skarżących, albo
- tytułem ewentualnym, stwierdzenia częściowej nieważności art. 1 ust. 3 i obniżenia kwoty nałożonej grzywny;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi osiem zarzutów.

- 1) Zarzut pierwszy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ograniczenia ustalone w ugodzie przekraczają zakres patentów firmy Lundbeck.
- 2) Zarzut drugi dotyczy naruszenia prawa poprzez użycie niewłaściwego kryterium prawnego przy ocenie, czy Alpharma była potencjalnym konkurentem, oraz oczywistego błędu w ocenie przy stwierdzeniu, że Alpharma była potencjalnym konkurentem.
- 3) Zarzut trzeci dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na stwierdzeniu, że ugoda stanowiła ograniczenie konkurencji „ze względu na przedmiot”.

- 4) Zarzut czwarty dotyczy naruszenia prawa poprzez stwierdzenie ograniczenia konkurencji w rozumieniu art. 101, pomimo że ugoda jedynie odzwierciedla zakres wykluczający patentów firmy Lundbeck, który, jako element prawa, należy uznać za obowiązujący.

- 5) Zarzut piąty dotyczy naruszenia prawa strony skarżącej do obrony poprzez spóźnione powiadomienie o (i) istnieniu dochodzenia i (ii) konkretnych zastrzeżeniach Komisji.

- 6) Zarzut szósty dotyczy naruszenia zasady niedyskryminacji poprzez skierowanie decyzji do Zoetis.

- 7) Zarzut siódmy dotyczy naruszenia prawa poprzez ustalenie kwoty grzywny bez uwzględnienia ograniczonej wagi rzekomego naruszenia i oczywistego błędu w ocenie polegającego na ustaleniu grzywny proporcjonalnie wyższej od grzywny nałożonej na firmę Lundbeck i na nieuwzględnieniu niepewności prawa, mało istotnego charakteru naruszenia i zasięgu geograficznego.

- 8) Zarzut ósmy dotyczy oczywistego błędu w ocenie polegającego na zastosowaniu górnej granicy grzywny nałożonej na A.L. Industrier w wysokości 10 % jej obrotów w 2011 r., nie zaś jej znacznie wyższych obrotów w 2012 r., co spowodowało obciążenie strony skarżącej większą częścią grzywny.

Skarga wniesiona w dniu 30 sierpnia 2013 r. — H. Lundbeck i Lundbeck przeciwko Komisji

(Sprawa T-472/13)

(2013/C 325/76)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: H. Lundbeck A/S (Valby, Dania) i Lundbeck Ltd (Milton Keynes, Zjednoczone Królestwo) (przedstawiciele: R. Subiotto, QC i adwokat T. Kuhn)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2013) 3808 final z dnia 19 czerwca 2013 r., doręczonej stronie skarżącej w dniu 21 czerwca 2013 r., w sprawie COMP/39.226 — Lundbeck;